

Fremdeles har jeg modtaget et Andragende fra næringsdrivende i Løkken om, at det derværende Toldsted maa bibeholdes i uforandret Stikelse. Det vil blive fremlagt i Ræseværelset.

Endelig har jeg modtaget en Skrivelse fra Kreditforeningen af Grundejere i Fyns Stift, hvormed følger Beretning og Regnskab for 1892—93. Det bliver ligeledes fremlagt i Ræseværelset. — Saa tror jeg ikke, jeg i dette Øjeblik har flere Meddelelser at gøre, og kan give Ordet til den højtærede Justitsminister for at fremsætte de af ham anmeldte Lovforslag.

Man gif altsaa til den paa Dagsordenen opførte Sag:

Justitsministeren fremsætter:

- a. Forslag til Lov om Forandring i Lov af 1ste April 1891 om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen.
- b. Forslag til Lov om Oplagsbeviser og Garantibeviser for Varer, der oplægges i Kjøbenhavns Frihavn.

Justitsministeren (M. L. M. M.): Det første af disse Lovforslag er Forslag til Lov om Forandring i Lov af 1ste April 1891 om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen. Den meget lille Forandring, som jeg tillader mig at bringe i Forslag, navnlig paa Grund af, at det har vist sig at være et Ønske hos en stor Del af de handlende at faa den vedtaget, gaar kun ud paa, at det i de to første Helligdage i November og Maj maa være tilladt at have Butikerne aabne fra Kl. 4. Trede Medlemmer ville erindre, at Loven af 1ste April 1891 gjorde den Forandring i det tidligere gældende, at de handlendes Butiker skulle være lukkede hele Søndagen efter Kl. 9, der gjordes kun een Undtagelse med Hensyn til Søndagen mellem Jul og Nytaar og den sidste Søndag før Jul. Der er imidlertid kommet det Ønske frem fra de handlende, at dette maatte blive udvidet til de to nævnte første Søndage i Maj og November Maaned, som de mene ere mere vigtige for dem end de to Helligdage i Slutningen af Aaret, navnlig fordi de to Søndage falde umiddelbart efter Skiftedagene, paa hvilke Thendet jo faar udbetalt sin Løn, saaledes, at det i den nærmeste Tid derefter dels gør Indkøb dels herigtiger Mellem-

værender fra tidligere Tid, for saa vidt de maatte have købt paa Kredit. Det er kun denne lille Forandring i Helligdagslove som Forslaget gaar ud paa, og jeg anbefaler det derfor til Tingets Velvilje.

Det andet Forslag er Forslag til Lov om Oplagsbeviser og Garantibeviser for Varer, der oplægges i Kjøbenhavns Frihavn. Som det vil erindres, er det i Frihavnsloven af 31te Marts 1891 § 11 foreskrevet, at „de Varer, som modtages til Lagring paa de Pakhuse i Frihavnen, der tilhøre det § 3 ommeldte Aktieselskab“ — d. v. s. det Aktieselskab, der skal overtage Driften — „skulle uden Overlevering eller Forevisning af andet end Prøver af Varerne kunne gøre til Genstand for Omsætning, Pantstættelse, Brandforsikring og desl. efter Oplagsbeviser og Garantibeviser (warrants). De nærmere Bestemmelser angaaende disse Beviser, som skulle kunne transporteres uden Brug af Stempel, fastsættes ved Lov“.

Det er altsaa den Lov, som her er bebudet eller endogsaa foreskrevet at skulle komme, som her forelægges Forslag til. Efter at Frihavnsloven var vedtagen, fattes Indenrigsministeriet sig i Bevægelse for at tilvejebringe en saadan Lov som den, der var stillet i Udfigt, og overdrog navnlig til een i den Henseende særlig sagkyndig Mand, Professor jur. Benzon, at udarbejde et Udkast. Over dette er der derefter ved Indenrigsministeriets Foranstaltning bleven indhentet Erklæring fra Frihavnsaktieselskabet, ligesom man ogsaa har hørt Generaldirektoratet for Skattevæsenet, for saa vidt angaar Affættelsen af de Bestemmelser, der omfatter Bevisernes Stempling. Da man imidlertid ved nærmere Behandling af denne Sag kom til det Resultat, at den naturligere henhørte under Justitsministeriet end under Indenrigsministeriet, fordi den skønt den vel staar en vis Forbindelse med Frihavnen, dog egentlig drejer sig om privatrettlige Forhold, anmodedes Justitsministeriet om at overtage Lovforslaget og dets Behandling i Rigsdagen. Dette Ønske fra Indenrigsministeriets Side anseer jeg for besøjet og har derfor efterkommet det. Som det vil sees, angaar altsaa Forslaget disse Oplags- og Garantibeviser, som man efter fremmede Landes Minister, efter hvad der er Tilfældet ved Frihavne andre Steder, vil indføre her. Ved Oplagsbeviser forstås Modtagelsesbeviser for Varer, og Hensigten med dem er, at man ved at disponere over Oplagsbeviset eo ipso kan disponere over Varerne. Garantibeviset er et Bevis, som den, der oplægger Varerne, kan fordre udstedt, hvis han vil, og som han kan drage den særegne Nytte af, at han ved